

NR INDEKSU 374776
PL. ISSN 0137-8287

MIESIĘCZNIK
KATOLICKI

● MAJ ●

CENA 1,20 ZŁ

rodzina

NR 5
(1628)
1999

Wniebowstąpienie Pańskie

W Ewangelii św. Marka czytamy: „W końcu ukazał się samym Jedenaście, gdy siedzieli za stołem, i wyrzucił im brak wiary i upór, że nie wierzyli tym, którzy widzieli Go zmartwychwstałego. I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głosicie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie. Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły” (Mk 16, 14-20).

Natomiast św. Łukasz tak opisał Wniebowstąpienie Pańskie w Dziejach Apostolskich: „Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba” (Dz 1, 9-11).

Tekst z Ewangelii św. Marka rozpoczyna się wzmianką o objawieniu się Zmartwychwstałego „Jedenaście” (termin określający Apostołów) i nagana, jaką od Niego otrzymali za swe niedowiarstwo. A następnie Jezus w sposób kategoriyczny wyraża pełnię chrześcijańskiego uniwersalizmu: „Idźcie na cały świat i głosicie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”. Ewangelia ma być głoszona nie tylko wszystkim ludziom, lecz każdemu stworzeniu. Autor wyraził w ten sposób przekonanie, iż wieść o zbawieniu należy głosić każdemu człowiekowi bez wyjątku. Niezbędnym warunkiem zbawienia jest wiara i chrzest. Z następnych wierszy wynika, iż wierzącym będą towarzyszyć charyzmaty, których Marek wyliczył pięć. Wszystkie będą wyrazem mocy Jezusa: „w imię moje”. Ostatnie dwa wiersze są streszczeniem katechezy starochrześcijańskiej oraz zamknięciem pełnej uwielbienia działalności Jezusa na ziemi. Wzięcie do nieba i zasiadanie po prawicy Boga to jedynoznaczna wypowiedź o uwielbieniu

Syna Bożego i o Jego uczestnictwie w Bożej chwale. Została tu określona „siedziba” Boga; miejsce, gdzie powinniśmy Go szukać. Dla wielu chrześcijan określenie „niebo” lub „na niebiosach” jest parabolicznym, przenośnym wyrażeniem myśli dotyczących życia duchowego.

Autorzy Nowego Testamentu nie mieli obiekcji przy przedstawieniu Boga „ponadświatowego”. O „wstąpieniu do nieba Syna Człowieczego, który z nieba zstąpił” — mówi Jezus z Nikodemem i jest to dla tego dostojnika i teologa żydowskiego określenie całkiem jasne i zrozumiałe. Znajdujemy je w podobnej sytuacji, gdy poddajemy się urokowi prostych, plastycznych opisów Nowego Testamentu. Wówczas przyjmujemy treść takich określeń jak „niebo” bez większych zastrzeżeń. Większość opisów życia i działalności Jezusa operuje pojęciami przestrzenno-czasowymi, co niejako z natury rzeczy wymaga umiejscowienia danej sceny w czasie i przestrzeni. Jednak wciąż aktualne jest pytanie, gdzie powinniśmy szukać Boga. W Dziejach Apostolskich czytamy: „Dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo?”.

Dla wielu chrześcijan Królestwo niebieskie jest pewnym konkretnym miejscem w kosmosie, gdzie — bardzo daleko „ponad światem” — mieszka Bóg. Ale przecież Bóg jest czymś więcej, niż przebywającym gdzieś poza światem, obcym i nieosiągalnym Bogiem. On przecież mieszka także w naszych sercach. Bóg, o którym czytamy na kartach Pisma Świętego istnieje realnie: „Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: Jestem, który Jestem. I dodał: Tak powiesz synom Izraela: Jestem posłał mnie do was. Mówił dalej Bóg do Mojżesza: Tak powiesz Izraelitom: Jestem. Bóg ojców waszych. Bóg Abrahama. Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was” (Wj 3, 14-15). Chrześcijanie nie mogą zrezygnować z przeświadczenia, że Bóg jest istotą realną, a dla wielu wierzących jest On po prostu Bogiem naszych ojców i matek. Bogiem, pod którego opieką wyrosliśmy i żyjemy, jest Bogiem, do którego zwracamy się w naszych modlitwach. On nas powołał do istnienia i z Nim — mamy nadzieję — spotkamy się po śmierci.

W tekstach przyjętych przez Teologiczną Komisję Prawosławno-Starokatolicką czytamy: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wie-

rzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16). Bóg w swej miłości i miłosierdziu chciał ratować człowieka, który przez grzech utracił wspólnotę z Bogiem i w ten sposób poddany został zniszczeniu i śmierci. Tę decyzję Boga urzeczywistnił Syn i Słowo Boga, który w pełni czasu, dla nas ludzi i dla naszego zbawienia' posłany został na świat i stał się Człowiekiem, „uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci i to śmierci krzyżowej” (Flp 2, 8).

✱

„Jezu, wszelkie badania dogmatyczne na Twój temat są dobre i zawsze chętnie — zanim się nimi zajmę — powtarzam: wierzę, Panie, wspomóż moją niewiarę. Ale wszelka dogmatyka odnosząca się do Ciebie jest dobra tylko dlatego, że powinna mi rozjaśnić mój własny, wewnętrzny obraz o Tobie, a nie objawić Ciebie samego takim, jakim przedstawiasz się w moim sercu poprzez Twego Ducha, takim, jaki spotykasz mnie milcząco przez wydarzenia mego życia, przez doświadczenie Twojej łaski wewnętrznej.

W bliżnim, dla którego winieniem zaangażować się bez spoglądania w przyszłość, z wiernością wobec sumienia, które się już nie opłaca; we wszelkiej miłości i radości, które są przecież tylko obietnicą i otwierają problem, czy mam odwagę uwierzyć w wieczną miłość i radość; w powolnym wznoszeniu się ciemnych wód śmierci w grobie mego serca; w sepsności śmierci, która w ciągu całego życia zbliża się nieustannie, w banalności trudnych do oddania przyszłości; wszędzie Ty mnie spotykasz, jesteś we wszystkim, nienazwany lub przyzywany po imieniu. Gdy we wszystkim szukam Boga, aby uciec przed śmiertelnością nicością i we wszystkim tym nie mogę porzucić tego człowieka, którym ja jestem, i tego, którego kocham. Dlatego wszystko wyznaje Ciebie, Boga-Człowieka. (...).

Przyzywam Cię. Ostatnim wysiłkiem mego serca próbuję Cię uchwycić. Pozwól, bym Cię znalazł, bym Cię spotkał w całym moim życiu, abym ja także w powoli zrozumiał, co Kościół mówi o Tobie. Istnieją tylko dwa ostateczne słowa: Bóg i Człowiek, jedna i jedyna tajemnica, na którą pełen nadziei i miłości — zdaję się całkowicie. Jest to misterium w swojej dwoistości rzeczywistości jedno. Jest jednością w Tobie, Jezu Chryste. Wkładając dłoń w Twoje rany mówię do Ciebie razem z Tomaszem pytającym pośród wątpliwości: „Pan mój i Bóg mój”. Amen” (*Modlitwa Karla Rahnera*).

Jubileusz 60-lecia urodzin

Bpa Prof. Dra Hab. Wiktora Wysoczańskiego

Zwierzchnika Kościoła Polskokatolickiego w RP

24 marca 1999 r. bp Wiktor Wysoczański — Zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego w RP, Ordynariusz Diecezji Warszawskiej — ukończył 60 lat życia.

Z tej okazji wypada przytoczyć pewne fakty z życiorysu Jubilata.

Biskup Jubilat otrzymał święcenia kapłańskie w roku 1963 z rąk biskupa Maksymiliana Rodego. Sakre biskupią zaś w dniu 5 czerwca 1983 roku w katedrze warszawskiej pw. Świętego Ducha. Konsekratorem biskupa elekta był 72. kanoniczny Arcybiskup Utrechtu Marinus Kok, oficjalny przedstawiciel i delegat ówczesnego Przewodniczącego Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich i Arcybiskupa Utrechtu Antoniusa Glazemakera.

Dostojny Jubilat w roku 1964 ukończył studia teologiczne w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, następnie — w roku 1971 studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1971-1972 pogłębiał studia teologiczne na Chrześcijańskokatolickim Wydziale Teologicznym Uniwersytetu w Bernie (Szwajcaria). W roku 1982 obronił doktorat w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, później zas, w 1985 roku, uzyskał habilitację. Od 1967 roku jest docentem, a od 1990 roku — profesorem także Uczelni.

W latach 1987-1990 był prorektorem Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, a w 1990 roku został wybrany rektorem i sprawował tę funkcję przez dwie kadencje. Obecnie jest jej prorektorem do spraw naukowych.

Ksiądz biskup Wysoczański obejmował rektorat Akademii w przełomowym okresie dla historii kraju. Umiął te przemiany wykorzystać dla dobra Uczelni. Dzięki Jego działaniom podniosła się ranga Uczelni, została rozbudowana jej struktura. Do 1989 roku na Uczelni mogli kształcić się jedynie teolodzy w trzech sekcjach. Od 1991 roku, po opracowaniu nowego statutu Uczelni, utworzono nowe specjalizacje: pedagogikę religijną (ze stopniem magistra), pedagogikę w zakresie pracy socjalnej (licencjat). W 1994 roku rozpoczęło swą działalność studium doktoranckie w zakresie nauk teologicznych.

W czasie Jego kadencji rektorskiej została podpisana umowa między Chrześcijańską Akademią Teologiczną w Warszawie a Chrześcijańskokatolickim Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu w Bernie. Podobną umowę zawarł przed laty z Wydziałem Teologii Ewangelicznej Uniwersytetu w Bonn ks. rektor prof.

Woldemar Gastpary. Chrześcijańska Akademia Teologiczna utrzymuje bliskie więzi z uczelniami w Siergiejew Posad (dawniej Zagorsk) w Rosji, Atenach i Paryżu.

W latach 1975-1987 trwał dialog teologiczny między Kościołem Prawosławnym a Kościołami Starokatolickimi Unii Utrechckiej. Biskup Wiktor Wysoczański był członkiem Mieszanej Komisji do spraw tego Dialogu.

Szczególnym wyróżnieniem dla księdza biskupa Wysoczańskiego i całego Kościoła Polskokatolickiego była wizyta Jego Świątobliwości Bartolomeusza I — Prawosławnego Patriarchy Konstantynopola, którą złożył 13 października 1998 r. w centrum konferencyjnym im. bpa Edwarda Herzoga w Konstancinie. W trakcie krótkiego nabożeństwa w kaplicy ośrodka, Patriarcha Ekumeniczny powiedział: „Wasza Ekszelencjo, Czcigodny Księżę Biskupie Wiktorze, chciałbym przekazać moje Błogosławieństwo, a także błogosławieństwo Soboru Biskupów. Chciałbym również wyrazić swoje osobiste uznanie, a także uznanie całego Kościoła Konstantynopolskiego dla bardzo dobrych stosunków pomiędzy Kościołem Prawosławnym a Kościołem Polskokatolickim. Nie będziemy dobrymi chrześcijanami, jeżeli nie będziemy mieli tej miłości, która jest cechą charakterystyczną wszystkich uczniów Chrystusa”.

Biskup Jubilat jest organizatorem wielu krajowych i zagranicznych sympozjów naukowych. Pod Jego kierunkiem wydano w języku polskim standardowe dzieło bpa Ursa Kury'ego pt. *Kościół Starokatolicki. Historia, nauka, dążenia*. Jest to kompendium wiedzy o starokatolicyzmie.

Biskup Wiktor Wysoczański wyraźnie postawił na dialog z Kościołem Rzymskokatolickim. Z Jego inicjatywy doszło — po konsultacjach z Prymasem Polski kardynałem Józefem Glempem — do powstania zespołu do spraw dialogu. Ze strony rzymskokatolickiej zespołowi przewodniczy biskup prof. dr hab. Jacek Jezierski, Wikariusz Generalny Archidiecezji Warmińskiej, który uważa, że dialog ten „zamyka stulecie rozchodzenia się obu wspólnot”, jest to kairos Boży i czas łaski, gojenia i opatrywania ran. Rzymskokatolicy członkowie Komisji uczestniczyli w ubiegłorocznym Synodzie Kościoła Polskokatolickiego.

W czasie wszystkich pielgrzymek do Ojczyzny Papieża Polaka — Jana Pawła II, bp Wiktor Wysoczański brał czynny udział w spotkaniach z Dostoj-

cd. na str. 4

Uroczystości jubileuszowe — na str. 4-5, 8-9. Adresy i telegramy — na str. 6-7, 10-11

Uroczystą Mszę Świętą dziękczynną — w intencji śp. Rodziców — odprawił Jubilat w koncelebrazie z bp. Hansem Gernym — zwierzchnikiem Chrześcijańskokatolickiego Kościoła Szwajcarii, ks. inf. Ryszardem Dąbrowskim — kanclerzem Kurii Biskupiej oraz ks. dziek. Aleksandrem Bielcem, skarbnikiem Rady Synodalnej, który wygłosił też okolicznościowe, jubileuszowe kazanie

cd. ze str. 3

nym Gościem — zarówno jako przedstawiciel Kościoła Polskokatolickiego, jak i Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej. Spotkania te odbywały się w Warszawie, Białymstoku i we Wrocławiu.

Społeczna i duszpasterska działalność księdza biskupa Wiktora Wysoczańskiego nie ogranicza się do prowadzenia dialogów teologicznych i kształcenia młodzieży. Jest prezesem Społecznego Towarzystwa Polskich Katolików. Jest też inicjatorem i uczestnikiem wielu międzynarodowych konferencji naukowych; redaktorem kwartalnika teologiczno-filozoficznego „Posłannictwo”, autorem wielu książek i artykułów publikowanych w „Roczniku Teologicznym”, współautorem zbioru przepisów prawnych dotyczących mniejszości wyznaniowych w Polsce „Prawo Kościołów i Związków Wyznaniowych Nierzyskokatolickich w Polsce”.

Ten ogromny dorobek naukowy i organizacyjny przyniósł Dostojnemu Jubilatowi uznanie w kraju i za granicą, przyczynił się też do wzrostu autorytetu Kościoła Polskokatolickiego.

Życzenia i gratulacje Dostojnemu Jubilatowi złożył
Bp Jacek Jezierski (Kościół Rzymskokatolicki) — Przewodniczący
Zespołu ds. Dialogu Ekumenicznego

Sześćdziesięciolecie urodzin przypadło na ostatnie tygodnie Wielkiego Postu, dlatego bp Wysoczański pragnął nie nadawać rozgłosu temu wydarzeniu. Jednakże Kolegium Biskupów polskokatolickich i członkowie Rady Synodalnej nie zgodzili się na to i przedstawili Zwierzchnikowi Kościoła propozycję, by w sobotę 20 marca odprawił Mszę Świętą w kaplicy pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Konstancinie dla zaproszonych na uroczystość jubileuszową gości z zagranicy, zwierzchników Kościołów chrześcijańskich i świeckich przyjaciół, natomiast 24 marca (środa), w sam dzień urodzin, odprawił uroczystą, dziękczynną Mszę Świętą w katedrze polskokatolickiej pw. Świętego Ducha w Warszawie i spotkał się z duchowieństwem oraz wiernymi.

* * *

20 marca 1999 r. — Konstancin k. Warszawy

O godz. 11.00 bp Wiktor Wysoczański w kaplicy pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła odprawił dziękczynną Mszę Świętą za dar życia, za wyniesienie do kapłaństwa i biskupstwa oraz polecił Bożej Dobroci

Bp senior Tadeusz Majewski przyłączył się do życzeń

Biskup Jubilat
przyjmuje życzenia od Bp. prof. Maksymiliana Rodego

swych zmarłych Rodziców — śp. Wiktorię i Leona. Z Jubilatem współkoncelebrowali: bp Hans Gerny — Zwierzchnik Chrześcijańskokatolickiego Kościoła Szwajcarii, ks. inf. Ryszard Dąbrowski — Kanclerz Kurii Biskupiej i ks. dziekan Aleksander Bielec — Skarbnik Rady Synodalnej — kaznodzieja uroczystości.

Oto fragmenty okolicznościowego, jubileuszowego kazania wygłoszonego przez ks. Aleksandra Bielca:

„Dziś do tej kaplicy w uroczym zakątku Konstancina Czcigodny Jubilat, Ksiądz Biskup Wiktor zaprosił nas — byśmy swoją obecnością, modlitwą i biciem serc pomogli Mu złożyć pierwszy jubileuszowy Akt Dziękczynienia Ojcu niebiańskiemu za obfite łaski otrzymane z wysokości w ciągu długich sześćdziesięciu lat. Zanim wspólnie z delegatami całego ojcystego Kościoła w dniu 24 marca będzie nam dane przeżyć uroczystą Sumę Jubileuszową w katedrze Świętego Ducha w Warszawie, już teraz skwapliwie przybyliśmy na rodzinne, modlitewne spotkanie z Biskupem Przyjacielem u stóp tego skromnego ołtarza — idealnego miejsca do medytacji, zadumy nad przeszłością, robienia duchowego bilansu. Również do

Prezes Spółki „POLKAT” mgr Mieczysław Suska
składa w darze pastorał

przeżywania w szczuplejszym gronie takich rocznic, jak dzisiejsza.

Któż mógł przewidzieć, że sierota i wygnaniec zostanie kiedyś kapłanem, choćby tak ubogiego Kościoła jak nasz, szefem Społecznego Towarzystwa Polskich Katolików, Apostołem Chrystusa i przez długi czas Rektorem Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej? Został, bo wołał do Boga: „Tyś jest Ojcem moim, Opoką mojego zbawienia”.

Nawet sam fakt, że jesteśmy tu dziś, jest znakiem łaski Boga. To nie przesada! Myśl o przeżyciu w gronie ekumenicznych Przyjaciół i najbliższych Współpracowników „próbki” Jubileuszu akurat dziś poddał naszemu Jubilatowi Jego wypróbowany wieloletni druh w apostołacie, Biskup Chrześcijańskokatolickiego Kościoła Szwajcarii, Hans Gerny. Szwajcarski Przyjaciel nie mógł wskazać na to spotkanie bardziej odpowiedniejszej pory — zważywszy, że trwa Wielki Post. Wczoraj przeżywaliśmy uroczystość świętego Józefa, Oblubieńca Matki Bożej, z której narodził się Jezus, nasz Zbawiciel. Wczorajszy Patron to Człowiek ogromnej łaski, jakiej

cd. na str. 8

Przekazanie biskupiego błogosławieństwa

Jego Ekscelencja
Ksiądz Biskup Wiktor Wysoczański

Czcigodny Księżu Biskupie

Pozdrawiam serdecznie Księdza Biskupa z okazji 60-tej rocznicy urodzin. Życzę wielu dalszych owocnych lat życia, dobrego zdrowia, Błogosławieństwa Bożego w kierowaniu i służbie Kościołowi Polskokatolickiemu oraz wszelkich Łask Bożych w dalszej pracy duszpasterskiej.

**Pierwszy Ksiądz Biskup
 Polskiego Narodowego
 Katolickiego Kościoła**

† **John F. Swantek**

Jego Ekscelencja
Ksiądz Biskup Wiktor Wysoczański
Zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego w RP

Ekscelencjo,

Uprzejmie dziękuję za list z dnia 16 bm. (L.dz. 99/Z/III/99) i zaproszenie na uroczystość związaną z 60-tą rocznicą urodzin Księdza Biskupa.

Ponieważ nie będę mógł skorzystać z zaproszenia z powodu przyjętych wcześniej posług w tym dniu, proszę już teraz przyjąć najlepsze życzenia Bożego błogosławieństwa w kierowaniu Kościołem Polskokatolickim.

Z wyrazami szacunku i darem modlitwy

† **Józef Kowalczyk**
Nuncjusz Apostolski

Ekscelencjo
Księżu Biskupie Wiktorze
Prorektorze i Profesorze Chrześcijańskiej
Akademii Teologicznej w Warszawie,
Zwierzchniku Kościoła Polskokatolickiego

Jest mi miło, że mogę uczestniczyć w uroczystości 60. urodzin Księdza Biskupa. Jest to możliwe dlatego, że w roku ubiegłym, dzięki usilnym staraniom Księdza Biskupa rozpoczął się dialog ekumeniczny pomiędzy Kościołami: Polskokatolickim oraz Rzymskokatolickim w Polsce. Jest to niewątpliwie historyczna zasługa Księdza Biskupa.

Pragnienie jedności chrześcijan pozwoliło przełamać, a przynajmniej uczynić wyłom w murze wznoszonym i konserwowanym starannie przez cały wiek.

Składam dziś Księdzu Biskupowi najlepsze życzenia dotyczące Jego osoby i pełnionego urzędu. Życzę zdrowia, pokoju serca, Bożego światła w rozwiązywaniu trudnych problemów. Życzę ogromnej ufności w pomoc Bożą w dążeniu do dobra, w pasterzowaniu diecezją, w przewodzeniu Synodowi i Kościołowi Polskokatolickiemu.

Spem habe

† **Jacek Jezierski**
Przewodniczący Zespołu
ds. Dialogu Ekumenicznego

Czcigodny Ksiądz Biskup
Profesor Doktor Wiktor Wysoczański
Zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego,
Rektor Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej
Warszawa

Ekscelencjo,
Magnificencjo,
Czcigodny Bracie w Jezusie Chrystusie,

W dniu 24 marca 1999 r. przypada 60. rocznica urodzin Waszej Ekscelencji. Ten piękny jubileusz staje się okazją do złożenia dzięk-

czynienia wszechmogącemu Bogu za dar życia i służby Księdza Biskupa. Proszę pozwolić, że w imieniu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego oraz własnym przekazę Księdzu znak pokoju, życząc błogostawieństwa Pańskiego na każdy nowy dzień.

Osoba Waszej Ekszelencji jest znana i ceniona w ekumenicznej rodzinie Kościołów. Zaangażowanie Księdza Biskupa jako Zwierzchnika Kościoła Polskokatolickiego na rzecz zbliżenia chrześcijan różnych denominacji oraz otwarta postawa, jaką prezentuje Ekszelencja piastując godność Rektora Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, zyskują Mu poważanie i szacunek.

Obowiązki Biskupa Kościoła nie pozwalają mi na wzięcie udziału w uroczystościach okolicznościowych. Pozostaję jednak złączony w serdecznej modlitwie, prosząc Pana Kościoła o dobro dla Waszej Ekszelencji i prowadzenie Ducha Świętego.

Życzenia pragnę zakończyć Słowem Bożym: „Dusza nasza oczekuje Pana, On pomocą naszą i tarczą naszą. W Nim bowiem raduje się serce nasze, bo zaufaliśmy Jego świętemu Imieniu. Niech spocznie na nas łaska Twoja, Panie, ponieważ w Tobie mamy nadzieję” [Ps 33, 20nn].

Z wyrazami szacunku

Ks. Jan Szarek
Biskup Kościoła
Ewangelicko-Augsburskiego
w RP

Jego Eminencja
Ks. Bp Prof. Dr Hab. Wiktor Wysoczański

*Niech Ci błogostawi z Syjonu Pan,
 który uczynił niebo i ziemię!*
 (Psalm 134,3)

Dostojny Jubilacie

W dniu 60-tej rocznicy urodzin przesyłam serdeczne pozdrowienia i życzenia wszelkiej

pomyślności w pracy na Niwie Pańskiej oraz życiu osobistym.

Niech Miłosierny Bóg otoczy Eminencję swą łaską, miłością i błogostawieństwem, przysparzając siłę, zdrowia, radości z życia i działalności w imieniu i na rzecz Jezusa Chrystusa i Jego Kościoła.

Życzenia te składam w imieniu własnym oraz Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w RP.

Ks. Edward Puślecki
Biskup Kościoła
Ewangelicko-Methodystycznego
w RP

Jego Ekszelencja
Ks. Bp Prof. Dr Hab. Wiktor Wysoczański
Zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego
i Prorektor Chrześcijańskiej Akademii
Teologicznej

Wielce Czcigodny Księżę Biskupie!

W związku z pięknym jubileuszem 60-lecia urodzin Ekszelencji mam zaszczyt przestać — w imieniu Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, Zarządu Kościoła i w imieniu własnym — najserdeczniejsze gratulacje oraz najlepsze życzenia obfitych łask i błogostawieństw Bożych, zdrowia i wielu jeszcze dokonań w służbie Kościoła, nauki i na niwie międzywyznaniowej.

Wielce sobie cenimy zyczliwość Księdza Biskupa oraz wieloletnią i bardzo owocną współpracę w dziedzinie teologii moralno-społecznej i międzykościelnej.

Wkład oddziaływań Ekszelencji w budowę braterskich stosunków naszych środowisk kościelnych jest znaczący. Zachęcamy do dalszych działań i nie ustawiania w tym zbożnym dziele.

cd. na str. 10

Bp Wiktor Wysoczański odprawił dziękczynną Mszę Świętą we współcelebrze biskupów: Jerzego Szotmillera — Ordynariusza Diecezji Krakowsko-Częstochowskiej i Wiesława Skołuckiego — Ordynariusza Diecezji Wrocławskiej

cd. ze str. 5

zaznał od Boga. Kościół, wyrażając radość z wyniesienia świętego Józefa do niesłuchanie zaszczytnej i równie odpowiedzialnej godności, tak śpiewa o nim w prefacji mszalnej: *Jako męża sprawiedliwego dałeś Go, Ojczy, Maryi Bogarodzicy za Oblubieńca, a jako wiernego i roztrzonego służyć postawiłeś Go nad Rodziną swoją, aby rozciągnął ojcowską opiekę nad poczętym z Ducha Świętego Jednorodzonem Synem Twoim, a naszym Panem, Jezusem Chrystusem.* Wiemy z relacji Ewangelistów, jak wspaniale święty Józef wywiązał się ze swojej misji.

Dziś my też przeżywamy szczególną radość i chcemy dziękować Opatrzności za naszego Biskupa, wspólnie z Nim prosić o dalsze błogosławieństwo dla Jego Osoby, dla nas samych i dla Kościoła. Ty zaś, święty Józefie, nie pogńiewasz się, jeśli słowa prefacji poświęcone Tobie zastosujemy, oczywiście *mutatis mutandis*, do Biskupa Wiktora. Jego też Bóg Ojciec w nieskończonym swoim miłosierdziu obdarzył wielką łaską. Dał Mu godność kapłańską i biskupią, a jako roztrzonego, doświadczonego i wiernego służyć postawił nad Rodziną swoją — Polskokatolicką Wspólnotą Kościoła Chrześcijańskiego!

Na uroczystość przybyli dwaj najstarsi kapłani, księża seniorzy: Franciszek Rygusik i Roman Marszałek

Biskup Jubilat jest przede wszystkim autentycznym człowiekiem. Nie potrafi udawać. Lubi działać i służyć. Ma zalety i wady. Osobiście twierdzi, że nie zdziałał wiele. Dla nas słowa te są wyrazem prawdziwej pokory. Obyśmy zawsze wszyscy umieli szczerze krytycznie patrzeć na siebie jak On i abyśmy pamiętali bardzo przydatną w życiu radę Zbawiciela: *Gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: Słudzy nieużyteczni jesteśmy, wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać (Łk 17, 10).* I choć taka właśnie pokorna postawa Biskupa Jubilata niektórych rozzuchwala, a Jego łaskawość i miłosierdzie traktują jako zachętę do arogancji i dalszego krzywdzenia Biskupa i Kościoła, to my podziwiamy Go i cenimy tym bardziej, im lepiej sobie uświadomiamy, że wspaniałomyślność i litość dla upadających,

to przymioty prawdziwej miłości, a *miłość przykrywa mnóstwo grzechów.*

Dziś, w przededniu 60-tej rocznicy urodzin, składasz pierwszą jubileuszową Mszę Świętą za dusze swoich śp. Rodziców, za ukochaną Matkę, która pozostała w mogile tam, na Wschodzie, i za Ojca, którego pochowałeś jako repatrianta na ziemiach zachodniej Polski.

Doświadczył Cię Bóg bardzo boleśnie, ale ani na moment nie zapomniał o Tobie. Dostałeś uczciwych opiekunów i nauczycieli. Na drodze do Kościoła Polskokatolickiego postawił przy Tobie kapłanów, mówiąc skromnie, nietuzinkowych, świątłych umysłem lub wielkich sercem.

Zasmakowałeś w zdobywaniu stopni naukowych, by niebawem skuteczniej pomagać współpracownikom kapłanom w podnoszeniu kwalifikacji i rozszerzaniu wiedzy niezbędnej w postudze duszpasterskiej.

Marzeniem Twoim od lat było nawiązanie konstruktywnego dialogu z Kościołem Rzymskokatolickim. Cieszysz się, że już istnieje oficjalna Komisja Międzykościelna, której współprzewodniczysz wspólnie z J.E. Księdzem Biskupem Jackiem Jezierskim. Biskup Jacek Jezierski potwierdził przyjaźń z Tobą, przybywając dzisiaj na to jubileuszowe spotkanie z dalekiego Olsztyna. Masz spore grono ekumenicznych przyjaciół w Polsce i poza granicami naszego kraju. Jesteśmy przekonani, że wszyscy oni są równocześnie Przyjaciółmi Naszego Kościoła.

Starasz się być troskliwym ojcem każdego kapłana, każdej parafii. Bronisz bazy materialnej Kościoła przed rozgrabieniem. Zabiegasz przede wszystkim o zgodę i pokój wśród Domowników. Za braterską jedność w szeregach kapłańskich jesteś gotów zapłacić każdą cenę. Nie możemy jednak pozwolić, by Cię szantażowano, wykorzystywano. Masz przecież oparcie w naj-

bliższych Współpracownikach i prawdziwych Przyjaciółach.

Nadal z ufnością patrz w przyszłość. Pomny na słowa Psalmisty, wołaj: *Ojciec na niebie, jesteś moim Bogiem, Opoką mojego zbawienia. Szczególnej opieki szukaj u Matki Najświętszej.*

Matko Najświętsza, bądź zawsze Matką dla naszego Księdza Biskupa Jubilata; jak byłeś dotąd, bądź przez następne lata. Prosimy o to w pokorze. Amen”.

Po kazaniu życzenia i gratulacje Jubilatowi złożyli: bp Hans Gerny, bp prof. dr hab. Jacek Jezierski — Wikariusz Generalny Archidiecezji Warmińskiej, Przewodniczący Zespołu ds. Dialogu Kościoła Rzymskokatolickiego z Kościołem Polskokatolickim, bp senior Tadeusz Majewski, p. mgr Mieczysław Suska — Prezes ZPU „POLKAT”, który wraz z delegacją złożył w darze Jubilatowi piękny pastorał — znak władzy biskupiej — i bukiet 60-ciu czerwonych róż.

Po zakończeniu Mszy Świętej ks. Kanclerz odczytał nadesłane życzenia jubileuszowe (str. 6-7, 10-11).

W imieniu Metropolity Sawy życzenia złożyli: ks. dr Henryk Paprocki i ks. mgr Doroteusz Sawicki. Następnie życzenia złożyli: bp Zdzisław Jaworski — Naczelny Biskup Kościoła Starokatolickiego Mariawitów oraz bp Zdzisław Tranda — Zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Reformowanego. W imieniu Przewodniczącego Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego przemówił ks. prof. dr hab. Zachariasz Łyko, w imieniu rektora i senatu Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej życzenia złożył prof. dr hab. Karol Karski. Następnie z życzeniami wystąpił doradca Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej p. Kazimierz Morawski, informując zgromadzonych, że pan Prezydent Rzeczypospolitej przyznał Jubilatowi Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski. Redaktor Zofia Brzozowska, w imieniu Prezesa TVP SA p. Roberta Kwiatkowskiego, wręczyła Biskupowi Jubilatowi piękny bukiet róż. Życzenia zakończył bp emeryt prof. Maksymilian Rode — serdecznymi gratulacjami.

Na zakończenie uroczystości Jubilat poprosił obecnych Biskupów z różnych Kościołów chrześcijańskich, by wspólnie udzielili zebranym pasterskiego błogosławieństwa.

* * *

**24 marca 1999 r. — Katedra
Warszawska**

O godz. 11.00, 24 marca (środa), Zwierzchnik Kościoła bp prof. Wiktor Wysoczański rozpoczął uroczystą celebryę dziękczynnej Mszy Świętej we wspólnykoncelebrze biskupów: Jerzego Szotmilleira — Ordynariusza Diecezji Krakowsko-Częstochowskiej i Wiesława Skołuckiego — Ordynariusza Diecezji Wrocławskiej.

Katedrę wypełnili przybyli na uroczystość kapłani i wierni, których w imieniu Jubilata powitał ks. inf. Ryszard Dąbrowski —

kanclerz Kurii Biskupiej. Miłą niespodzianką sprawili swoim przybyciem dwaj najstarsi kapłani wyświęceni przed 51 laty, księża seniorzy — Franciszek Rygusik i Roman Marszałek.

Oprawę muzyczną i solistów przygotował organista katedralny, prof. Wiktor Łyjak.

Kazanie jubileuszowe wygłosił bp Wiesław Skołucki, podkreślając zasługi dla Kościoła, działalność społeczną i naukową Jubilata. Kaznodzieja zwrócił szczególną uwagę na dar powołania do kapłaństwa, jakiego udziela wybranym Chrystus — Najwyższy Kapłan, Pan Kościoła. Podkreślił, czym jest to wybranie i podniesienie do godności biskupiej w Kościele Powszechnym. Zaznaczył, że z tym szacownym wyborem często związane jest cierpienie i ból niezrozumienia, ataki zła, ale Boża Łaska wspiera wybranych i pomaga przetrwać wszelkie przeciwności. Zwycięza sprawiedliwość i dobro.

W imieniu polskokatolickiego duchowieństwa Jubilatowi — Zwierzchnikowi Kościoła — życzenia w pięknych słowach złożył ks. inf. Henryk Buszka.

Na zakończenie uroczystej celebry biskupi udzielili zgromadzonym pasterskiego błogosławieństwa.

Po Mszy Świętej wszyscy spotkali się na braterskiej agapie w sali pod katedrą.

* * *

PODZIĘKOWANIE

Najprzewielebniejszym Księżom Arcybiskupom, Biskupom, Przewielebnym Księżom Infułatom, Wielebnym Księżom, Siostrom i Braciom Kościoła Polskokatolickiego oraz bratnich Kościołów w kraju i za granicą — serdecznie dziękuję staropolskim „Bóg zapłać” za pamięć i życzenia z okazji mojego jubileuszu.

Biskup Wiktor Wysoczański

Kapłani i wierni podczas uroczystej Mszy Świętej

cd. ze str. 7

Proszę przyjąć wyrazy uznania i głębokiego szacunku wraz z werselem Pisma Świętego 4 Mj 6, 24-26.

**Przewodniczący Kościoła
Adwentystów Dnia Siódmego
pastor Władysław Polak**

**Jego Ekscelencja
NPW Ksiądz Biskup
Prof. Dr Hab. Wiktor Wysoczański
Zwierzchnik Kościoła Poiskokatolickiego w RP**

*„Cokolwiek czynicie słowem lub uczynkiem, czyńcie wszystko w imię Pana Jezusa Chrystusa, przez Niego Bogu Ojcu dzięki składajcie”
(Kol. 3, 17)*

Czcigodny Ojcie Biskupie

Z okazji Jubileuszu 60-lecia składam Waszej Ekscelencji najlepsze życzenia błogostawieństwa Bożego i obfitości Jego łask.

Życzenia moje pragnę oprzeć na Słowie Apostolskim zawartym w Pierwszym Liście Ap. św. Piotra w rozdziale II wierszu 5, które brzmi następująco:

„I Wy sami jako żywe kamienie budujcie się w dom duchowy, w kapłaństwo święte, aby składać duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa”.

To wezwanie Apostoła Piotra realizuje Ksiądz Biskup od trzydziestu siedmiu lat. Wielki to i zaszczytny przywilej kapłana Bożego służyć przy ołtarzu — „składać ofiarę przyjemną Bogu”. Radość z tego przywileju pragnę dzisiaj dzielić i przeżywać razem z Księdzem Biskupem, dziękując Najwyższemu Bogu za Jego łaskę, miłość i społeczność Ducha Świętego, dzięki któremu wszyscy żyjemy i działamy, starając się budować wieczny, duchowy Kościół Bo-

ży — tę Budowlę, której kamieniem węgielnym jest Jezus Chrystus.

Jesteśmy świadkami wielostronnej, bardzo ożywionej i intensywnej działalności naukowej, kościelnej i ekumenicznej Waszej Ekscelencji, działalności godnej uznania i admiracji.

Kończąc, życzę jeszcze raz Czcigodnemu Ojcu Biskupowi dużo zdrowia i sił do pracy.

AD MAIOREM DEI GLORIAM
PLURIMOS ANNOS

Brat w Chrystusie Panu

† Tadeusz Majewski

**Jego Ekscelencja
Ksiądz Biskup
Prof. Dr Hab. Wiktor Wysoczański**

Ekscelencjo!

Najdostojniejszy Księżę Biskupie!

Z okazji jubileuszu sześćdziesiątych urodzin Najdostojniejszego Księdza Biskupa, Towarzystwo Biblijne w Polsce i jego Komitet Krajowy, mają zaszczyt złożyć najserdeczniejsze życzenia obfitych błogostawieństw Bożych, pełni zdrowia oraz wszelkiej pomyślności na całym rozległym polu działalności Waszej Ekscelencji w służbie Kościołowi Chrystusowemu i Ekumenii.

Towarzystwo Biblijne w Polsce łączy się z Dostojnym Jubilatem w przeżywaniu radości tego uroczystego dnia i uczestniczy w dziękczynieniu, składanym dobremu Bogu za minione lata życia i posługi biskupiej Waszej Ekscelencji. Jednocześnie pragniemy wyrazić naszą wdzięczność za stałą troskę Najdostojniejszego Księdza Biskupa o błogostawiony siew Słowa Bożego w sercach wiernych naszych Kościołów i upowszechnienie Pisma Świętego w całym polskim społeczeństwie.

Wyrażając głęboką wdzięczność Najdostojniejszemu Księdzu Biskupowi za Jego nieustrudzoną posługę i za to, co czyni na rzecz budowania duchowości pojednania i wspól-

noty między chrześcijanami, mamy powód, aby w dniu Jubileuszu wołać za Mężem Bożym:

„Błogosław duszo moja Panu
wszystko, co we mnie, imieniu Jego świętemu!
Błogosław duszo moja Panu
I nie zapominaj wszystkich
dobrodziejstw Jego”

(Psalm 103, 1-2)

Jako ludzie wiary życzymy Księdzu Biskupowi wiele radości i mocy Ducha Świętego w spełnianiu posługi biskupiej, pomyślności w sprawach osobistych i dalszych długich i błogosławionych lat życia.

Nie mogąc, z powodu choroby, osobiście uczestniczyć w uroczystości jubileuszowej Najdostojniejszego Księdza Biskupa, zapewniamy o pamięci w modlitwie i serdecznych myślach.

Z wyrazami najgłębszej czci i oddania w Panu

Patron
Towarzystwa Biblijnego w Polsce
Ks. Bp Senior dr Janusz Narzyński
Dyrektor Generalny
Towarzystwa Biblijnego w Polsce
Barbara Enholc-Narzyńska

Jego Ekscelencja
Ks. Bp Prof. Dr Hab. Wiktor Wysoczański

Najserdeczniejsze życzenia z okazji 60 urodzin Waszej Ekscelencji

składa

S. Karmański
Biuro „POLKAT” Düsseldorf

Z racji obchodzonego jubileuszu przesyłam Dostojnemu Jubilatowi serdeczne życzenia wielu łask Bożych potrzebnych do dalszej pracy dla chwały Bożej, pożytku Kościoła i ojczyzny.

Arcybiskup
Rafał Wojciechowski
Kościół Katolicki Mariawitów

Jego Ekscelencja
NPW Ksiądz Biskup
Prof. Dr Hab. Wiktor Wysoczański
Zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego
Warszawa

Jedni twierdzą, że trzeba manipulować, inni zaś, że należy studiować.

Unia Utrechcka nie chce nigdy utracić Biskupa Wiktora, dlatego chcę Ci serdecznie pogratulować w dniu urodzin.

Arcybiskup Utrechtu
Antonius Jan Glazemaker

Drogi Bracie w Urzędzie Biskupim,
Drogi Wiktorze,

W związku z Twymi 60. urodzinami, życzę Ci z całego serca błogosławieństwa Bożego dla Twojego Kościoła i dla Ciebie.

Niech mi będzie wolno przekazać Ci również życzenia Międzynarodowej Konferencji Biskupów Starokatolickich. Jesteś ważnym członkiem MKBS. Twoja nieprzekupność i uczciwość były często wielką pomocą dla Konferencji. Jest ona Ci wdzięczna za to.

Kierujesz Twoim Kościołem w trudnym czasie z dużą zręcznością, ale także przy wielu zaczepkach. Życzę Ci nadal wiele siły i odwagi dla Twego ważnego Urzędu. Jeżeli zaś nie zawsze wszyscy ludzie zgadzają się z Tobą i nawet są niezadowoleni, to przyjmij to spokojnie. Nie możesz zawsze zaspokoić wszystkich. Możesz jedynie zadać sobie trud, by dać to, co najlepsze. Życzę Ci rozmachu i radości ku temu. Niech Bóg w Trójcy Jedyny błogosławi i chroni Cię. Niech Ci da siłę, byś jeszcze długo istniał dla Twojego Kościoła. My wszyscy potrzebujemy Ciebie!

W serdecznej łączności
Twój

Biskup Hans Gerny
Zwierzchnik Kościoła
Chrześcijańskokatolickiego
Szwajcarii

Drogi Wiktorze!

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na Twój Jubileusz. Niestety, z powodu choroby nie mogę przyjechać.

Życzę Ci pięknego Jubileuszu.

Z serdecznymi pozdrowieniami

Martin Stauffer
(Szwajcaria)

Prymicja ks. Jacka Mularczyka w parafii polskokatolickiej pw. św. Franciszka z Asyżu

W dniu 17 stycznia br. odbyła się pierwsza w dziejach naszej parafii Msza Święta prymicyjna ks. Jacka Mularczyka, który przed świętami Bożego Narodzenia w katedrze warszawskiej otrzymał święcenia kapłańskie z rąk Zwierzchnika Kościoła — Biskupa prof. dr hab. Wiktora Wysochańskiego.

Nowo wyświęcony kapłan został zaproszony przez społeczność parafialną i tutejszego proboszcza, ks. Huberta Szryta.

W tej pięknej uroczystości wzięli udział wszyscy parafianie z Okoła. Nawet najstarsi z nich nie pamiętali tak wzruszającej Mszy św. prymicyjnej.

Tuż przed rozpoczęciem Mszy św. odbyło się powitanie Księdza Prymicjanta przez dzieci, młodzież i Radę Parafialną.

Ze śpiewem, kwiatami i skromnym upominkiem Ksiądz Prymicjant wszedł do świątyni. Kościół wypełniony był po brzegi wiernymi.

Okolicznościowe Słowo Boże wygłosił proboszcz parafii pw. Św. Franciszka z Asyżu, ks. Hubert Szryt, zaznaczając w nim wielką godność sakramentu kapłaństwa i jego wymiar społeczny.

Pod koniec Mszy św. wszyscy — dzieci, młodzież i dorośli —

przystąpili do Komunii świętej.

Po zakończeniu Najświętszej Ofiary ks. Jacek Mularczyk udzielił obecnym błogosławieństwa prymicyjnego oraz obdarował zebranych okolicznościowymi obrazkami. Głosząc słowa podziękowania, skierował je przede wszystkim do Boga, który pozwolił mu odkryć u siebie powołanie kapłańskie; dziękował również serdecznie swojej matce za wychowanie go w duchu religijnym oraz prosił wszystkich o modlitwę za siebie, aby zdołał wytrwać w pracy duszpasterskiej.

Nie sposób opisać, ilu wzruszeń doznała społeczność parafialna w Okole podczas tej uroczystości. Matka ks. Jacka i jego siostra z synkiem — modląc się podczas trwania uroczystości — miały łzy w oczach, że oto doczekały chwili, w której ich syn i brat sprawuje Najświętszą Ofiarę Jezusa Chrystusa.

Księdza Prymicjanta czeka praca ciężka, ale miła Bogu. Nasza społeczność parafialna prosi Boga Wszechmogącego, aby pozwolił nam przeżyć jeszcze inne, podobne uroczystości, zbliżające ludzi do Boga.

Parafianie z Okoła dziękują z całego serca swemu proboszczowi, ks. Hubertowi Szrytowi, za ogromne zaangażowanie w pracę duszpasterską i za zorganizowanie tak wspaniałej uroczystości. A Księdzu Prymicjantowi — na tej pięknej, choć trudnej i odpowiedzialnej drodze — wytrwania i zadowolenia, ku większej chwale i czci Bożej.

Pelagia Tobls

Podniosłą uroczystość ilustrują załączone fotografie

O Rekolekcjach

Okres Wielkiego Postu, a szczególnie dni rekolekcji są czasem danym i zadany nam, aby zastanowić się nad swoim życiem, zachowaniem i wartościami, które decydują o naszych wyborach i decyzjach. Jest to czas na zweryfikowanie swoich postaw, pogłębienie wiary, zbliżenie się do Boga i człowieka, a przez to przygotowanie do Świąt Paschalnych, aby je lepiej zrozumieć i głębiej przeżyć. Tego, że rekolekcje są nie tylko wydarzeniem, ale i głębokim przeżyciem dla danej wspólnoty parafialnej, w tym roku mogłam doświadczyć kilkakrotnie. Byłam zbudowana postawą i zaangażowaniem wiernych parafii w Rokicie Szlacheckim i Bukowie Morskim, gdzie ks. Leszek Pietrzak, zaproszony przez tamtejszych proboszczów, ks. Krzysztofa Mendelewskiego i ks. Dominika Gzieło, wygłosił rekolekcje. Bogactwem wymienionych parafii są funkcjonujące w nich zespoły liturgiczne dzieci i młodzieży, które aktywnie włączały się do nabożeństw Drogi Krzyżowej i Liturgii Mszy Świętych.

Jednak nieporównywalnym przeżyciem z racji klimatu wspólnoty parafialnej, do której należę, były rekolekcje w mojej własnej parafii we Wrocławiu. Naszą katedrę pw. św. Marii Magdaleny wierni wypełniają „po brzegi” kilka razy w roku, m.in. w rekolekcje wielkopostne. W tym roku ks. bp Wiesław Skołucki zaprosił do przeprowadzenia rekolekcji proboszcza z Rokitna Szlacheckiego ks. Krzysztofa Mendelewskiego, który okazał się wspaniałym narzędziem w ręku Ducha Świętego. Poruszał trudne tematy, o których boimy się mówić, a czasem nawet myśleć. Jednak w świetle Wiary i Ewangelii, tak jak to przedstawił rekolekcjonista, nic nie jest prze-

rażające. Słowa jego wyływały z serca, z doświadczenia żywego Jezusa. Po raz kolejny zrozumiałam, że Jezus musi się na nowo we mnie narodzić i zmartwychwstać i to nie jednorazowo, ale jest to proces, który musi we mnie trwać. Ks. Kszysztof dał również świadectwo, że nie zakopuje talentów, które otrzymał od Boga. Swoje nauki ubogacał trafnie dobranymi pieśniami, które śpiewał akompaniując sobie na gitarze.

Sakrament Pokuty i procesja z palmami poprzedziły uroczystą Sumę na zakończenie rekolekcji w Niedzielę Palmową, którą, jak widać na zdjęciu, celebrowali ks. bp Wiesław Skołucki, ks. rekolekcjonista Krzysztof Mendelewski i ks. Leszek Pietrzak. Drugi wikariusz naszej katedry, ks. Stanisław Kilnar, niewidoczny na zdjęciu, zajmował się oprawą muzyczną tej podniosłej uroczystości.

Przeżycia związane z tegorocznymi rekolekcjami zapadły głęboko i zapewne długo pozostaną w naszych sercach, wzbudzając w nas twórczy niepokój w poszukiwaniu Zmartwychwstałego Pana.

Monika Pietrzak

Rekolekcje w katedrze pw. św. Magdaleny we Wrocławiu

Z życia naszych parafii

Nabożeństwo ekumeniczne w Zielonej Górze

„Bóg zamieszka wraz z nami i będą oni Jego Ludem, a On będzie Bogiem z nimi”

(Ap 21, 3)

Takie było tegoroczne motto Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Od kilku lat z inicjatywy zmarłego niedawno śp. ks. seniora Władysława Puszczyskiego — przewodniczącego Oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej w Zielonej Górze — w porozumieniu z innymi Kościołami członkowskimi oraz Kościołem Rzymskokatolickim, Tydzień Modlitw o Jedność Kościoła został przesunięty na tydzień poprzedzający Zesłanie Ducha Świętego.

Zielona Góra jest chyba jedynym miastem w Polsce, gdzie właśnie w oczekiwaniu na Zielone Świątki chrześcijanie modlą się we wszystkich świątyniach o jedność Kościoła. Z inicjatywy Przewodniczącego Oddziału od kilku już lat odprawiane są również tzw. „adwentówki”, które zwykle mają miejsce w parafii rzymskokatolickiej.

W dniu 25 stycznia br. wierni i duchowni różnych wyznań zgromadzili się w kościele pw. Matki Bożej Królowej Polski, parafii polskokatolickiej w Zielonej Górze (patrz fot.). Nabożeństwu ekumenicznemu przewodniczył obecny proboszcz tej parafii, ks. mgr Stanisław Stawowczyk. Czytania liturgiczne nawiązywały do śmierci i zmartwychwstania. Wszyscy duchowni, biorący udział w nabożeństwie, dzielili się wspomnieniami o śp. ks. sen. Władysławie Puszczyskim, byłym przewodniczącym Oddziału PRE. Niekiedy były to wspomnienia bardzo odległe w czasie, jak też i świeże — tych, którzy znali Go od niedawna. Całe nabożeństwo było bardzo refleksyjne, wyciszone, lecz jednocześnie pełne wdzięczności za duszpasterzowanie w tym mieście tak cenionego i dobrego kapłana, jakim był śp. ks. senior Władysław Puszczyski.

Modliliśmy się wszyscy za spójność Jego duszy wierząc, że nadal towarzyszy On naszym staraniom o przywrócenie jedności Kościoła.

Ks. S.S.

